

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221102
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113221102.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických včzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S. XXXX/XX, XXX XX E., toho času XXX XX K. O. XXX, štátny občan SR, v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 1.010,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/117/2013-102 zo dňa 4.3.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 7C/117/2013-102 zo dňa 4.3.2016
e a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

z r u š u j

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. určil zmluvnú podmienku v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508600258 zo dňa 5.1.2010 uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníkom Q. S. o dojednaní vypíňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu. Výrokom III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobca dňa 28.3.2013 podal návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej aj len „Nariadenie“). Návrh je návrhom zo zmenky zo dňa 5.1.2010, ktorá ako neúplná zmenka na rad je vystavená v prospech spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 a vystaviteľom zmenky je žalovaný Q. S.. Zmenka bola vystavená k spotrebiteľskej zmluve č. 508600258, ktoré číslo je uvedené priamo v obsahových náležitostiach zmenky. Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava indosovala zmenku na žalobcu. Žalobca žiadal zaplatiť zmenkovú sumu 1.010,53 Eur, zmenkový úrok 0,25% denne, 6% úrok z omeškania ročne zo zmenkovej sumy, zmenkovú odmenu 1/3 percenta zmenkovej sumy, teda 6,12 Eur a náhradu trov konania. Dňa 22.12.2015 zoberal žalobca návrh v časti 0,19 % denne zmenkového úroku späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Okresný súd uznesením č.k. 7C/117/2013-97 zo dňa 13.1.2016 konanie v časti 0,19 % denne zmenkového úroku zastavil a predmetom konania tak bol zmenkový úrok 0,06 % denne. Okresný súd návrh doručil žalovanému s procesnými poučeniami a s tlačivom „C“ v zmysle Nariadenia. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril.

Po oznámení vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako spotrebiteľa do konania vyzval okresný súd vedľajšieho účastníka na predloženie súhlasu žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 3 novely O.s.p. Keďže súhlas nebol doručený, v súlade s § 93 ods. 3 novely O.s.p. (zákon č. 353/2014 Z.z., účinný od 1.1.2015) okresný súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania, a to bez rozhodovania o nepripustení do konania. Okresný súd vychádzal zo znenia § 93 ods. 3 O.s.p., z ktorého vyplýva, že súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd

rozhoduje len na návrh. Okresný súd preto nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, keďže sa na neho neprihliadalo z dôvodu, že nebol vedľajším účastníkom konania.

Okresný súd ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. b), s článkom 9 ods. 1 až 3 Nariadenia, a to oboznámením sa s návrhom, porovnaním zmenky v tomto konaní so zmenkou v exekučnom konaní vrátane spotrebiteľskej zmluvy, k zabezpečeniu ktorej bola zmenka vystavená, a oboznámením sa s pripojeným exekučným spisom sp. zn. 4Er/724/2011.

Z vykonaných dôkazov vyvodil okresný súd nasledovné skutkové a právne závery. Z exekučného spisu sp. zn. 4Er/724/2011 zistil, že úverová spotrebiteľská zmluva uvádzaná v zmenke pod číslom 508600258 bola uzavretá medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a žalovaným dňa 05.01.2010 na poskytnutý úver 800 Eur navýšený o poplatok 772,00 Eur, spolu 1.572,00 Eur. Dlh mal žalovaný zaplatiť v 12 splátkach po 131 Eur. V úverovej zmluve neboli uvedené úroky z úveru ani RPMN a ani rozpis splátok. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej spotrebiteľskej zmluvy boli všeobecné podmienky. V článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli o vyplnení zmenky. Ku dňu uzavretia úverovej spotrebiteľskej zmluvy, teda ku dňu 05.01.2010 a ku dňu vystavenia zmenky v totožný deň v zmenke nebola uvedená zmenková suma 1.835,53 Eur, ani splatnosť zmenkového úroku 0,25 % denne. Tieto údaje mal vyplniť jednostranne remitent, najskôr v deň, kedy sa podľa bodu 4 zmluvy stane splatný celý dlh, to je, keď dlžník nezaplatí včas 4 po sebe idúce splátky, resp. zaplatí ich len z časti. Zmenková suma mala pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú v budúcnosti ku dňu vyplnenia zmenky. Dátumom začiatku úročenia zmenkovej sumy mal byť dátum zhodný s dňom, kedy sa podľa všeobecných podmienok stane splatným celý dlh a tento dátum taktiež mal byť vyplnený v budúcnosti remitentom. Tým mal okresný súd preukázané, že sporná zmenka je neúplná zmenka - blankozmenka, ktorú jednostranne v neprítomnosti dlžníka vypísal veriteľ - spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., Bratislava, ktorý ju následne previedol (indosoval) na žalobcu. Okresný súd mal preukázanú vedomosť žalobcu o kauze zmenky ako zabezpečovacieho právneho úkonu k úverovej spotrebiteľskej zmluve. Táto informácia mu bola známa priamo z obsahových náležitostí zmenky, kde bolo číslo úverovej spotrebiteľskej zmluvy uvedené.

Okresný súd mal preukázané, že zmenka bola vystavená ako zabezpečovací právny prostriedok k spotrebiteľskej zmluve. Tento záver potvrdzuje aj samotná zmenka, ktorá obsahuje číslo úverovej spotrebiteľskej zmluvy 508600258, ktoré je zhodné s číslom úverovej spotrebiteľskej zmluvy v exekučnom konaní pod sp. zn. 4Er/724/2011. Zmenka, ktorá tvorila predmet sporu, bola totožná so zmenkou v konaní sp. zn. 4Er/724/2011, ktorá bola vystavená ako zabezpečovací prostriedok k spotrebiteľskej úverovej zmluve, čo vyplýva z článku 14 všeobecných podmienok úverovej zmluvy - dohody o vyplnení zmenky, aj zo záverov rozhodcovského súdu. Zmenka a spotrebiteľská úverová zmluva boli vystavené v totožný deň 05.01.2010. Úlohou okresného súdu bolo z úradnej moci skúmať platnosť primárneho právneho úkonu spotrebiteľskej zmluvy, osobitne článok 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy, v ktorom zmluvné strany uzavreli dohodu o vyplnení zmenky v budúcnosti. Na základe dohody neskôr veriteľ sám jednostranne zmenku vyplnil čo do zmenkovej sumy 1.835,53 Eur a čo do splatnosti zmenkového úroku 0,25 % denne. V čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 05.01.2010, ktorý dátum bol totožný s časom vystavenia zmenky, zmenka neobsahovala zmenkovú sumu a dátum splatnosti zmenkového úroku 0,25 % denne.

Okresný súd aplikoval Občiansky zákonník, zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 161/07 zo dňa 6.5.2008 a za aplikácie rozhodných citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Bez platnej dohody o vyplňacom práve nemôže byť platná ani vyplnená zmenka. Ak dohoda o vyplňacom práve pri blankozmenke nezohľadňuje práva spotrebiteľa a umožňuje indosáciu zmenky vymôcť od spotrebiteľa plnenie z neprijateľných podmienok, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V nadväznosti na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“) bolo potrebné posúdiť, či takýmto konaním indosatár nekonal na škodu žalovaného ako dlžníka zo spotrebiteľského úveru. Okresný súd dospel k záveru, že článok 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neprijateľná

podmienka v článku 14 všeobecných podmienok spotrebiteľskej zmluvy neplatným právnym úkonom v tejto časti. Neplatným spôsobom bolo dojednané vyplnenie zmenky. Sporná zmenka, ktorá vznikla ako zabezpečovací právny úkon k primárnemu právnemu úkonu spotrebiteľskej zmluve nemôže byť považovaná za platný právny úkon, keď bola vystavená a vyplnená na základe neplatného dojednania, neplatnej dohody o vyplnení zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Táto podmienka je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nebola individuálne so spotrebiteľom dojednaná a tvorila neoddeliteľnú súčasť formulárovej úverovej spotrebiteľskej zmluvy - všeobecných podmienok a bez jej podpisu by spotrebiteľ nedostal úver, preto podmieňovala uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, poskytnutie úveru a spotrebiteľ obsah úverovej zmluvy a článku 14 všeobecných podmienok o vyplnení zmenky nemohol ovplyvniť. Dôkazné bremeno na preukázanie opaku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka mal veriteľ, t.j. právny predchodca žalobcu. Dôkazné bremeno neuniesol. Dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, pretože spotrebiteľ nemal možnosť sa s týmto ustanovením oboznámiť pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy. Podľa § 53 ods. 4 písm. b), m) Občianskeho zákonníka je dojednanie o vyplňacom práve zmenky (článok 14 všeobecných podmienok) neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že na základe tejto podmienky vystavená zmenka umožnila previesť indosáciu bez súhlasu spotrebiteľa práva zo zmluvnej strany POHOTOVOSTĚ, s.r.o. na žalobcu, čím došlo k zhoršeniu postavenia a ochrany práv spotrebiteľa. Zmenka a jej indosácia nadmerne sťažili spotrebiteľovi možnosť realizovať práva spotrebiteľa. Takýto záver vyplýva už z charakteru zmenkového konania, ktoré nepripúšťa skúmanie dôvodu vzniknutého záväzku, ani ex offo ochranu spotrebiteľských práv.

Okresný súd v ďalšom skonštatoval, že podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že spôsobuje značnú nerovnováhu práv a povinností, teda značne zhoršuje postavenie spotrebiteľa v tomto úverovom vzťahu vystavením a následným indosovaním zmenky zo spotrebiteľského vzťahu. Okresný súd preto nevychádzal len z prísnej formálnosti zmenkového práva, pretože mal preukázané, že došlo k zneužitiu inštitútu zmenkového práva v neprospech jednej zmluvnej strany - spotrebiteľa obchádzaním ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, čo je zároveň aj rozpor so zákonom, a teda neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka. Značnú nerovnováhu v právach podľa názoru okresného súdu spôsobilo dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy aj preto, že veriteľ sám vyplnil zmenku v deň splatnosti celého dlhu. Žalovaný ako spotrebiteľ nijako nemohol ovplyvniť výšku zmenkovej sumy, dátum splatnosti zmenkového úroku, ktoré si do zmenky jednostranne dopísal veriteľ. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy bolo neplatné aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť, nepreskúmateľnosť. Dojednanie bolo neurčité, nepreskúmateľné v časti: „Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia.“. Suma bola jednostranne do zmenky uvedená veriteľom a ku dňu uzavretia dohody v článku 14 všeobecných podmienok spotrebiteľ nevedel, aká suma do zmenky bude dopísaná. V momente uzavretia dohody uzavrel neurčitú dohodu čo do článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Nebola konkretizovaná výška zmenkovej sumy, ktorá mala byť dopísaná do zmenky na základe vyplňacieho práva zmenky, a neboli ani určitým, preskúmateľným spôsobom stanovené kritériá, na základe ktorých zmenková suma do zmenky mala byť dopísaná tak, aby bola určiteľná a preskúmateľná za pomoci výkladových pravidiel.

Dohoda o vyplňacom práve zmenky v článku 14 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa názoru okresného súdu aj podľa § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka, pretože výška úveru a úroku mala byť takto určená až v čase splnenia, v tomto prípade splatnosti úveru, kedy vzniklo veriteľovi právo vypísať zmenkovú sumu a splatnosť zmenkového úroku podľa článku 14 všeobecných podmienok. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky podľa článku 14 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože dojednanie umožnilo veriteľovi, aby pri vyplnení zmenky v budúcnosti zaviazal spotrebiteľa zaplatiť za nesplnenie záväzku neprímerane vysokú sankciu, ktorá mu pri uzavretí úverovej spotrebiteľskej zmluvy nebola známa. V zmenke je veriteľom vypísaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne x 365 dní, vo výške 91,25 % ročne. K vyplneniu zmenky veriteľom došlo momentom zosplatnenia dlhu. Išlo o rozpor so zákonom podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. Zároveň podľa záveru okresného súdu išlo o nekalú podmienku podľa článku 2 písm. a) v spojení s ustanovením prílohy bodu 1 písm. e) Smernice Rady 93/13 EHS. Touto nekalou zmluvnou podmienkou a zároveň neprijateľnou si veriteľ

zabezpečil za nespĺnenie záväzku spotrebiteľa neprimerane vysoké prísľušenstvo pohľadávky, a to zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne. Išlo o neplatnosť tohto dojednania aj v nadväznosti na § 3 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a § 39 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 265 Obchodného zákonníka. Aj keď žalobca zobral dňa 22.12.2015 čiastočne žalobu späť v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, ním uplatňovaný zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne činí 21,9 % a presahuje zákonom stanovenú úrokovú mieru.

Okresný súd uzavrel, že dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona uvedené dojednanie umožnilo obísť zákonné ustanovenia a vpísať do zmenky pri jej vyplnení také plnenia, na ktoré vôbec žalobcovi nevznikol nárok. Úverová spotrebiteľská zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z., § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z., neobsahuje údaj o RPMN a neobsahuje rozpis splátok. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Skutočný úver bez poplatkov bol poskytnutý vo výške 800 Eur. Veriteľovi nevzniklo právo na vrátenie poplatku vo výške 772 Eur, o ktorý úver navýšil, ani na úrok. Napriek tomu do zmenky bola dopísaná zmenková suma 1.835,53 Eur a zmenkový úrok vo výške 0,25% denne (91,25% ročne).

V danom prípade okresný súd konštatoval, že dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka zároveň neplatne dojednanou zmluvnou podmienkou. Zmluvná podmienka bola neplatná aj pre neurčitosť dojednania podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákona a pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka.

Okresný súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 161/2007 zo dňa 6.5.2008, v ktorom sa konštatuje, že z absolútne neplatnej úverovej zmluvy nemohlo veriteľovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky. Okresný súd podľa § 153 ods. 3 O.s.p. z úradnej moci určil zmluvnú podmienku v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu. Z titulu neplatnej dohody o vyplňacom práve zmenky nemohla byť preto platným spôsobom veriteľom vyplnená zmenka. Podľa § 154 ods. 4 O.s.p. a podľa § 494 Občianskeho zákonníka z neplatného právneho úkonu, t.j. z neplatnej zmenky okresný súd nemohol priznať žalobcovi zmenkové plnenie, preto žalobu zamietol. Okresný súd nemohol žalobcovi priznať nároky tvoriace predmet sporu, keď dospel k záveru, že zmenka je neplatným právnym úkonom.

Okresný súd uviedol, že predmetom sporu nebolo zaplatenie úveru a prísľušenstva podľa úverovej spotrebiteľskej zmluvy k tomu, aby mohol zvažovať, že návrhu vyhovie v tom rozsahu, že by priznal bezúročný úver, resp. zostatok úveru bez poplatkov podľa zákona 258/2001 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ bol nárok uplatnený na základe zmenky ako právneho titulu a nebol uplatnený na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy, tak okresný súd ani nemohol posudzovať nároky cez úverovú spotrebiteľskú zmluvu. Okrem viazanosti predmetom sporu, ktorá je daná súdu, rozhodnutiu okresného súdu priznať žalobcovi úver, resp. zostatok úveru bez úrokov, bez poplatkov, bránila aj tá skutočnosť, že žalobca nepreukázal, koľko skutočne žalovaný zaplatil z poskytnutého úveru 800 Eur ku dňu rozhodovania súdu podľa § 154 ods. 1 O.s.p. Okresný súd porovnal zmenkový nárok podľa zmenky vo výške 1.835,53 Eur s výškou nároku uplatneného v danom konaní 1.010,53 Eur a bez účtovných dokladov o zaplatení mohol len uvažovať, že rozdiel vo výške 825 Eur už žalovaný zaplatil. Pri aplikácii logického výkladu by potom žalovaný zaplatil celý poskytnutý úver a mal by aj preplátoť vo výške 25 Eur.

V nadväznosti na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 161/2007 zo dňa 6.5.2008 okresný súd dospel k záveru, že v tomto prípade boli splnené zákonné podmienky na skúmanie skutkových a právnych okolností, na základe ktorých zmenka bola vystavená (kauzálny nexus), a to ex offa v záujme ochrany práv spotrebiteľa. Okresný súd mal preukázané, že subjekt pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka - spotrebiteľa. V príčinnej súvislosti s tým neprimerane navýšil svoju pohľadávku veriteľa na úrok (na škodu) spotrebiteľa a vystavením a indosovaním zmenky sťažil, resp. znemožnil ochranu spotrebiteľa v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Takémuto konaniu okresný súd nemohol poskytnúť právnu ochranu. Okresný súd dospel k

záveru, že cieľom indosovania zmenky na žalobcu bolo inkasovať zmenkovú sumu bez toho, aby zmenkový dlžník mohol vzniesť námietky a bez toho, aby súd z úradnej moci namiesto spotrebiteľa aplikoval kogentné zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Okresný súd sa preto domnieval, že pokiaľ aj žalovaný v danom konaní neprodukoval námietky, okresný súd z úradnej moci chránil jej práva spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalovanému vzniklo právo na ich náhradu. Žalovaný si však náhradu trov neuplatnil, a preto mu okresný súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v celosti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca mal za to, že rozhodnutím okresného súdu došlo k porušeniu práva Európskej únie, konkrétne k porušeniu článku 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007 (ďalej len „Nariadenie“), pretože žalovaný nedoručil súdu žiadnu žalobnú odpoveď podľa článku 5 ods. 3, 6 Nariadenia, a tým okresný súd bol povinný postupovať podľa článku 7 ods. 3 Nariadenia a vo veci mal byť vydaný rozsudok o pohľadávke žalobcu. Ak takto okresný súd nepostupoval, tak jeho rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím. Okresný súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že vykonal dokazovanie, okrem iného oboznámením sa s exekučným spisom, úverovou zmluvou a ďalšími listinnými dôkazmi. Žalobca ani žalovaný dokazovanie exekučným spisom, úverovou zmluvou či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl. Žalobca poukázal na ust. § 120 O.s.p. Tým, že na uplatnené práva predložil platnú zmenku, pretože táto spĺňa aj všetky formálne a materiálne náležitosti vyžadované zákonom č. 191/1950 Zb., tak za tohto stavu preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Okresný súd preto mohol rozhodovať len o právach zo zmenky. Podľa článku 5 ods. 3 a 6 Nariadenia žalovaný mohol vzniesť námietky voči zmenke a ak tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd z vlastnej iniciatívy bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa však takejto ochrany nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval a svojím konaním ju prakticky uznal. Okresný súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre žalovaného dostatočný podklad pre zamietnutie žaloby. Takýto postup zasahuje do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ani jeden z účastníkov nepredkladal tvrdenia, ktoré iniciatívne posudzoval a vyjadroval okresný súd v napadnutom rozsudku. Nie je zrejmé, ako mohol okresný súd dospieť k nesporným skutočnostiam, keď žalobca ani žalovaný sa k týmto skutočnostiam nevyjadrili. Okresný súd dospel k nesprávnym právnym záverom. Žalobca zdôraznil, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Žalobca poukázal na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. Pokiaľ tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obo 3/2008. Podľa žalobcu ustanovenie § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vyžaduje aktívnu účasť dlžníka, ktorý musí zároveň splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, teda preukázať, že majiteľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka a zároveň musí vzniesť námietky, ktoré by mohol dlžník vznášať voči predchodcom majiteľa zmenky. Okresný súd v rámci dokazovania prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadať, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Ďalej žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002 sp. zn. 25 Cdo 1839/2000. Žalobca zdôraznil úplnú samostatnosť, nezávislosť zmenkového záväzku. Nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v danom konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku a nárok žalobcu je tak v celom rozsahu dôvodný. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka a preto v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť použitá. Prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blankozmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňacom práve. Žalobca poukázal na § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. so záverom, že dohoda o vyplňacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek.

K postupu okresného súdu podľa § 153 ods. 2 O.s.p. žalobca uviedol, že v tejto veci nešlo o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Prejednával sa spor zo zmenky ako cenného papiera a ak okresný súd sám

vykonan dôkaz spotrebiteľskou zmluvou bez možnosti žalobcu sa k uvedenému vyjadriť, nebolo možné uzavrieť, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade okresný súd nerešpektoval znenie § 153 ods. 2 O.s.p. a aj napriek odlišnému predmetu sporu vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Ak by výrok o vyhlásení zmluvnej podmienky za neprijateľnú nadobudol právoplatnosť, stane sa záväzným tak pre účastníkov konania ako aj pre všetky orgány a teda najmä súdy. Žalobca zdôraznil, že okresný súd vyhlásil za neplatnú zmluvnú podmienku používanú spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o., ktorá nie je účastníkom tohto konania. Naopak, výrok sa bude vzťahovať na žalobcu, ktorý zmluvnú podmienku vôbec nepoužíva. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. februára 2015 sp. zn. 41Cob 42/2015, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 11. februára 2015, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/18/2013 zo dňa 28. novembra 2013. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. V danom prípade sa neuplatňoval § 17 zákona č. 191/1950 Zb., preto nebolo možné v tomto prípade poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 161/2007. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, z ktorého vyplýva, že pokiaľ námietka zo strany žalovaného ako dlžníka nie je vznesená a preukázaná, neexistuje dôvod, na základe ktorého by mohol súd opodstatnene vykonať dokazovanie týkajúce sa obsahu kauzálnej zmluvy predchádzajúcej vystaveniu takejto zmenky. Je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto v svojom konaní aj preukázal. Len v prípade, ak zmenkový dlžník námietku vznesie a preukáže podľa § 17 zákona č. 191/1950 Zb., môže následne na svoju obranu vzniesť aj kauzálne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k remitentovi, či iným skorším majiteľom zmenky. Dokazovanie na preukázanie dôvodnosti takýchto kauzálnych námietok je totiž možné vykonať výlučne len za predpokladu, že žalovaný v lehote do 30 dní po doručení tlačiva a návrhu na uplatnenie pohľadávky ako aj tlačiva na odpoveď, sa vyjadrí k podanému návrhu či už tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C a pripojí všetky príslušné podporné doklady alebo sa vyjadrí akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď. Ak samotná odpoveď žalovaného k podanému návrhu na uplatnenie pohľadávky nebola doručená súdu v lehote 30-tich dní po doručení tlačiva návrhu žalovanému, musí súd vydať rozsudok. Žalobca poukázal na ust. článku 7 ods. 3 Nariadenia, ktoré upravuje koncentračnú zásadu, z ktorej vyplýva, že v prípade pasivity žalovaného, ktorý napriek riadnemu doručeniu návrhu v uvedenej lehote nedoručí súdu odpoveď, musí súd rozhodnúť len na základe dôkazov predložených žalobcom, a teda nevykonáva dokazovanie uvedené v článku 7 ods. 1 Nariadenia. V súvislosti s postupom podľa článku 7 ods. 1, 3 Nariadenia žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm 10/2013 zo dňa 21.11.2013. Ak nárok žalobca uplatnil zo zmenky, ktorú žalovaný podpísal a ktorú pôvodný majiteľ previedol na žalobcu rubopisom, nemôže byť takýto nárok zamietnutý ako neprípustný.

Okresným súdom vykonané dokazovanie nebolo vykonané na tvrdenia žalobcu, ktorý jasne, úplne a zrozumiteľne v tlačive A uplatnil právo zo zmenky a ktorý uviedol, že nie je jej pôvodným majiteľom, ale je indosatárom. Žalovaný ako dlžník v pozícii spotrebiteľa nepreukázal, že nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobúdaní vedome na jeho škodu a keď nepodal žiadne námietky vyplývajúce z jej vzťahu k žalobcovi a ani zo záväzkovo-právneho vzťahu, ku ktorému sa zmenka viazala, teda voči remitentovi ako skoršiemu majiteľovi zmenky, nebolo možné postup okresného súdu a výklad jednotlivých zákonných ustanovení, ako uskutočnil okresný súd, akceptovať. Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, ak by žalovaný ako spotrebiteľ vzniesol voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jeho škodu alebo ak by podal relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky, čo by však v konaní musel aj preukázať. Záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Podľa zákona zmenkového a šekového preto okresný súd bol oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky vystavenia, ani jej neprípustnosť. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že bude žalobe vyhovieť, spolu s priznaním trov súdneho konania.

K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Krajský súd sa oboznámil s postupom konania pred okresným súdom, a to za účelom posúdenia odvolacích námietok žalobcu a tiež ohľadom postupu okresného súdu vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý zahlásil vstup do konania na strane žalovaného.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že podaním zo dňa 20.11.2014, doručeným okresnému súdu dňa 24.11.2014 (č.l. 82 spisu), oznámil do konania vstup vedľajší účastník Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, v zastúpení advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom. Okresný súd oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka doručil žalobcovi, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 27.01.2015 uplatnil námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva (č.l. 89 spisu). Okresný súd oznámením zo dňa 29.1.2015 (č.l. 90 spisu) oznámil spoločnosti Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, že v zmysle ust. § 93 ods. 3 druhá veta novely O.s.p. je potrebné v lehote 15-tich dní doručiť okresnému súdu v potrebnom počte súhlas účastníka, popri ktorom sa Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov zúčastňuje na konaní, v opačnom prípade podľa ust. § 101 ods. 3 O.s.p., v nadväznosti na ust. § 93 ods. 3 O.s.p. okresný súd nebude na oznámenie o vstupe do konania prihliadať. Následne podľa úpravy zo dňa 16.02.2016 (č.l. 99 rub spisu) bol pripojený vyššie uvedený exekučný spis sp. zn. 4Er/724/2011, na čo nasledovalo verejné vyhlásenie rozsudku okresným súdom podľa Zápisnice o vyhlásení rozsudku zo dňa 4.3.2016.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu ohľadom vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko je toho názoru, že úkon zahlásenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania, doručený okresnému súdu dňa 24.11.2014, vyvolal ako procesno-právny úkon účinky momentom jeho uskutočnenia. Preto pri rozhodovaní o ďalšom postupe ohľadom oznámenia vedľajšieho účastníka o jeho vstupe do konania bolo potrebné postupovať podľa znenia Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného k dátumu 24.11.2014. Podľa vtedy platného ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vedľajší účastník do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu, pričom o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len na návrh. Tento záver krajského súdu plynie aj z ust. § 355 druhá veta O.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované. K doručeniu oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 20.11.2014 okresnému súdu došlo dňa 24.11.2014, a preto účinky vyplývajúce z tohto oznámenia k momentu jeho uskutočnenia zostali zachované. V ďalšom postupe okresného súdu bolo preto nevyhnutné vychádzať z úpravy platnej k dátumu, kedy účinky tohto úkonu nastali, t.j. k dátumu 24.11.2014. Tento záver plynie zo všeobecnej zásady o konaní subjektov v dôvere v právo platné v čase ich konania, čo zabezpečuje právnu istotu pri konaní subjektu, ktorý v rámci svojho konania vychádza z právneho stavu platného k momentu tohto konania, čo vyúsťuje aj do predvídateľnosti postupu a rozhodovania súdu. Účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v plnej miere zachované a nie je možné spätne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právna úprava účinná do 31.12.2014 nevyžadovala. Žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane. To, že pri oznámení vstupu vedľajšieho účastníka do konania podaním zo dňa 20.11.2014 doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 24.11.2014 bolo potrebné vychádzať v tom čase z platného znenia ust. § 93 ods. 3 O.s.p., vyplýva podľa názoru krajského súdu aj z toho, že zmena Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 353/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2015 neobsahovala ustanovenie, že na konanie začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona, tak ako je to vyjadrené v situácii iných navrhovaných a prijatých zmien Občianskeho súdneho poriadku, ako to bolo v prípade zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa O.s.p. v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý v ust. § 372y O.s.p. mal úpravu, že na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona, čo však pri vedľajšom účastníkovi konania nebolo vyjadrené pri úprave ust. § 93 ods. 3 O.s.p. zákonom č. 353/2014 Z.z.

Okresný súd preto v novom konaní bude postupovať v zmysle právneho názoru krajského súdu tak, že ohľadom oznámeného vstupu vedľajšieho účastníka do konania podaním zo dňa 20.11.2014 doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 24.11.2014 sa bude prihliadať na v tom čase platnú úpravu Občianskeho súdneho poriadku § 93 ods. 3 O.s.p., avšak za rešpektovania toho, že vedľajší účastník nemôže v konaní vystupovať na strane žalovanej v prípade jej nesúhlasu alebo proti jej vôli.

Krajský súd sa ďalej zaoberal spôsobom, akým zo strany okresného súdu boli vykonávané dôkazy, na základe ktorých okresný súd ustálil svoje skutkové zistenia. Zo spisového materiálu je zrejmé, že okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom bez pojednávania v zmysle Zápisnice o vyhlásení rozsudku zo dňa 4.3.2016. Pred verejným vyhlásením rozsudku bol do spisového materiálu okresného súdu pripojený spisový materiál Okresného súdu Čadca sp. zn. 4Er/724/2011. Zo spisového materiálu pritom plynie, že okresný súd žalovanému doručil v zmysle Nariadenia tlačivo „C“ na odpoveď, na ktoré žalovaný nereagoval. Žalovaný proti uplatneným nárokom žalobcu žiadne námietky neuplatnil a aj napriek tomu okresný súd si sám pripojil spis sp. zn. 4Er/724/2011, k obsahu ktorého v odvolaní napadnutom rozsudku prihliadol. Krajský súd aj napriek skutočnosti, že žalovaný vo veci neuplatnil žiadne námietky proti žalobcom uplatneným nárokom a okresný súd z vlastnej iniciatívy pripojil vyššie uvedený spisový materiál, vzhľadom na vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosťou všeobecných súdov a za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia NS SR zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré stanovisko bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93, dospel k záveru, že takýto postup okresného súdu je možné akceptovať. Podľa tohto spoločného stanoviska: „Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.“

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj ohľadom rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

Krajský súd v tejto veci poukazuje na spoločné stanovisko, z ktorého zdôrazňuje, že „pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 obsahuje úpravu podľa ktorej, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný.“ „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov,

keďže nesúlady právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

Napriek uvedenému je nevyhnutné krajským súdom poukázať na to, že okresný súd ex offio prihliadol na dôkazy z ním pripojeného spisového materiálu sp. zn. 4Er/724/2011, avšak tieto dôkazy nevykonal na nariadenom pojednávaní, keďže zo strany okresného súdu došlo len k verejnému vyhláseniu rozsudku. Krajský súd je názoru, že takýmto postupom bola odňatá žalobcovi možnosť konať pred súdom v rovine vykonávania dokazovania a oboznámenia sa s dôkazmi, a to nielen v súlade s Nariadením, ale aj v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, ktorý je potrebné ako rozhodné procesné právo použiť v zmysle čl. 19 Nariadenia aj na konanie o uplatnenom nároku žalobcu. Účastník konania má vo všeobecnosti právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, a tým ovplyvniť skutkové zistenia, na ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie. Aktivita účastníka pri využívaní tohto práva je závislá aj od rozsahu a miery presvedčivosti dôkazov vykonaných súdom a skutkových zistení, ktoré z vykonaných dôkazov plynú. Okresný súd sa bez nariadenia pojednávania výlučne sám, bez prítomnosti účastníkov oboznámil s dôkazmi vyplývajúcimi z vyššie uvedeného exekučného spisu, bez toho, aby s týmito listinnými dôkazmi oboznámil účastníkov. Takýmto postupom tak podľa názoru krajského súdu bolo žalobcovi upreté právo splniť jeho povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť a bola mu odňatá možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom a k posúdeniu nároku, pri hodnotení ktorého okresný súd prihliadal na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa. V rámci nového konania bude preto úlohou okresného súdu zachovať práva žalobcu v rovine vykonávaného dokazovania a rovnako tiež práva žalovaného ako druhej procesnej strany.

V zmysle uvedených zhodnotení pristúpil krajský súd k zrušeniu rozsudku okresného súdu a vráteniu veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Okresný súd bude ohľadom oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania postupovať v zmysle uvedeného právneho názoru krajského súdu a vo vecno-právnej rovine vykoná dokazovanie na nariadenom pojednávaní s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015.

Podľa ust. § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.